

CRAC de la setmana:

Ester Besolí

«NATROS VENIM D'UNA CASA ON LO PARE CUINAVA I PARAVA TAULA»

Isabel Carrasco

Les Germanes Besolí, Ester i Olga, estan presentant una exposició multidisciplinària per moure consciències i generar així un efecte rebot contra la pressió que hi ha sobre els cànons estètics. Olga és escriptora, conta contes i també és actriu, dintre de l'exposició "Im-Perfectes" ella és la que va tenir la idea original i ha desenvolupat tots els texts, plafons i dossiers, Ester és pintora i dintre d'aquesta mostra és la qui a pintat els quadres i muntat les instal·lacions.

Mes Ebre: Parlem de l'exposició. Im-Perfectes que consta de trenta peces entre quadres i escultures. **Ester Besolí:** Sí, hem volgut tocar diferents formats com escultura, instal·lació, quadres, audiovisual i llibres de consulta, per donar dinamisme a la mostra i fer-la connectar millor amb el jovent. Im-Perfectes és una exposició creada com a denúncia per la imposició d'un sol canó de bellesa. només ets guapa si ets blanca (occidental), prima i jove i ens sembla tan absurd reduir els diferents tipus de cosos, de races i d'edats a un sol model, com impossible d'assolir-lo. A Im-Perfectes expliquem el que comporta intentar voler arribar a aquest canó de bellesa

malaltís, qui ha creat el canó i perquè.

ME: La vostra intenció és presentar-la a diferents instituts de Catalunya.

EB: Sí, ja hem visitat uns quants instituts i els ha encantat. Funciona molt bé Im-Perfectes i tant els professors, com l'alumnat, ens diuen que els hi ha agradat molt i que la pressió social vers el cos de la dona és un tema molt actual que s'ha de tocar. Si tot va bé, ara, a final de curs, començarem a programar els cursos vinents.

ME: És una exposició especialment adreçada als adolescents?

EB: És per a tots els públics, però sí que creiem que els adolescents tenen més riscos de caure en problemes d'alimentació o mentals per la pressió que tenen sobre la bellesa física, estab en una edat insegura que els fa més vulnerables.

ME: A Im-perfectes heu fet un treball de recerca i de documentació minuciosa i sembla que un percentatge molt elevat de noies, quasi el vuitanta per cent, no estan a gust amb el seu cos o amb la seva cara.

EB: El percentatge habitual està entre el cinquanta i el vuitanta per cent, xifra que

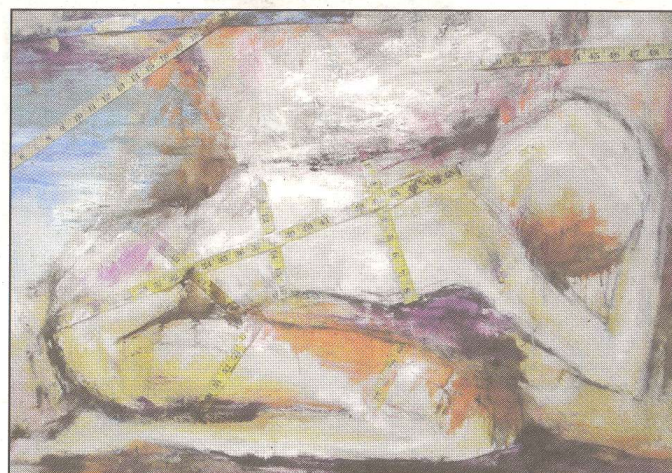

Foto: Repoart

vol dir que molt poques dones s'agraden. Els mitjans de comunicació tipus revista de moda, es passen el dia dient quin règim hem de fer, quina talla hem de gastar i quin esport hem de practicar per aprimar-nos i semblar més joves. L'estàndard de bellesa ideal és tan fictici que quasi ningú hi arriba i les dones es frustren, només les models, però si destapem el món de la moda vorem moltes drogues i molta anorèxia.

ME: Però quan parlem del sexe masculí, aquest percentatge baixa considerablement. Per què?

EB: Molt fàcil, la pressió no és la mateixa i una mostra d'ara és que està de moda que els nois es depilen, per exemple, però un xic pot anar a la platja depilat o no, ell decideix, ningú li dirà res, en canvi plantejgem el què li diran a una

noia si va sense depilar a una platja?, l'entorn la rebutjarà, li diran bruta, què fas?, etc. Als telenotícies apareixen periodistes grans amb pèl canós o calbs, al costat de noies joves o operades, primes i molt cenyides de roba, l'exigència és molt més forta per a la dona, evidentment, perquè vivim en una societat absolutament patriarcal i molt masculista.

ME: Per tant, aquests cànons, també afecten els adults, potser no tant pel que fa a bulímia o anorèxia, però sí en cirurgia?

EB: Sí i lo pitjor és que tenim moltes mares que es passen el dia fent règim i que inconscientment eduquen a les seues nenes en la importància del físic i de ser com et diuen a les revistes, prioritant l'aspecte físic a la ment o a l'ànima (els sentiments, els gustos).

ME: Els pares i mares, els últims en adornar-nos?

EB: Jo crec que és pitjor, crec que els pares troben normal aquesta excessiva preocupació pel físic, pel gimnàs, pels règims, llavors no veuen el moment en que passa de normal a obsessió, la línia es fina, però un cop la traspassem, tot es complica molt a nivell mental.

ME: Per tant podem dir que és un tema de salut mental de fet, compteu amb el suport i col·laboració de la Fundació Pere Mata?

EB: Sí i tant, no pots estar tot el dia mirant el que menges o quantes calories has cremat, això és una obsessió que passa a convertir-se en malaltia mental. La Fundació Pere Mata sempre que pot ens aporta dos professionals del món de la salut, que ens expliquen que ens passa quan passem els límits, com pre-

vindre i com ajudar algú que cau en malalties de trastorns alimentaris.

ME: L'exposició està dividida en seccions per temàtica: els trastorns alimentaris i associats, el món de la moda, els tractaments quirúrgics.

EB: Sí, l'Olga ha creat un recorregut per visitar-la de manera que va desglossant les explicacions i ampliant el tema.

ME: Les vostres obres sempre han estat molt vinculades als temes socials. Un exemple és l'exposició de denúncia contra la violència de gènere «Victimes del Maltractament» (2003-2009) o «Histories d'un viatge» (2005-2009), una exposició també multidisciplinària, amb quadres, fotografies i un vídeo documental, dedicada a fer entendre el fet migratori mitjançant diferents històries personals.

EB: Sempre hem estat molt crítiques i molt feministes. Natros venim d'una casa on lo pare cuinava i parava taula, les meues iaies treballaven i els iaïos cuinaven i feien de tot. Mai hem entès molts dels comportaments clarament discriminatòris de la societat cap a la dona, quan no entenem el perquè, busquem les causes i llavors fem la nostra queixa, sempre des del món de l'art.

ME: Quins altres projectes teniu al cap?

EB: El més proper són tres nous contes de la col·lecció del pallasso Muniatto, l'Olga està escrivint-los i jo començaré a dibuixar-los ara a l'abril. Tenim també una història per ampliar l'exposició Im-Perfectes, l'Olga ja la té escrita i jo estic fent els dibuixos, no et puc definir més perquè està encara per confirmar la seua publicació. I per més endavant, tenim un altre tema que ens preocupa molt i sobre el qual estem recollint informació, però aquí sí que encara no puc dir res, primer ha de prendre cos el projecte.